

2026

**Ενημερωτική Συνάντηση με Γονείς και Κηδεμό-
νες της Α' Τάξης.
Τετάρτη 23.09.2026**

George Kapetanakis
ΖΑΝΝΕΙΟ ΠΓΕΛ ΠΕΙΡΑΙΑ
23/9/2026

Ενημερωτική Συνάντηση με Γονείς και Κηδεμόνες της Α' Τάξης. Τετάρτη 23.09.2026

Καλώς ήρθατε στη νέα σας κοινότητα μάθησης. Παρακολουθήσαμε μια παρουσίαση με τα σημαντικότερα γεγονότα της σχολικής χρονιάς 2025-2026. Κάπως έτσι θα είναι και η χρονιά που σας αφορά: 2026-2027, βασισμένη σε ένα νέο εκπαιδευτικό συμβόλαιο:

Η επιλογή του δημόσιου σχολείου ως εκπαιδευτικής δομής υποδηλώνει την επιθυμία παροχής ισότιμης πρόσβασης σε εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως κοινωνικής, φυλετικής, θρησκευτικής ή οικονομικής κατάστασης. Η επιλογή ενός προτύπου, χαρακτηρίζει τη φροντίδα και μέριμνα της οικογένειας για μια παιδεία με διττή στοχοθεσία: **επαγγελματική επιτυχία** αλλά ταυτόχρονα και **προσωπική ολοκλήρωση** των μαθητών /ριών. Τα παιδιά που φοιτούν στο δημόσιο Λύκειο και συγκεκριμένα σε ένα πρότυπο, βρίσκονται συχνά αντιμέτωπα με μια ποικιλία προκλήσεων που επηρεάζουν την ακαδημαϊκή, κοινωνική και ψυχολογική τους ανάπτυξη. Δεν είναι τυχαίο ότι το σχολείο μας δημιουργήθηκε για αυτούς τους δύο στόχους κι αφορούσε αρχικά στα παιδιά του Ορφανοτροφείου του Ζάννειου Ιδρύματος.

Η δομή του σχολείου, ως μικρο-κοινωνία παίζει καθοριστικό ρόλο στην κοινωνική ένταξη των σημερινών εφήβων. Μέσω των φιλικών σχέσεων, των συλλογικών δραστηριοτήτων και της συμμετοχής σε πολλαπλές δραστηριότητες, τα παιδιά αποκτούν σημαντικές εμπειρίες που συμβάλλουν στην προσωπική τους ωρίμανση.

Παράλληλα, το σχολικό περιβάλλον αποτελεί χώρο ενίσχυσης των **κοινωνικών δεξιοτήτων**, της **συνεργασίας** και της **ενσυναίσθησης**.

Αν και το εκπαιδευτικό σύστημα παρουσιάζει προκλήσεις, όπως η διαχείριση της ακαδημαϊκής αποτυχίας, ενόψει και μιας εξετασιοκεντρικής διαδικασίας με κορύφωση τις πανελλαδικές εξετάσεις και η αντιμετώπιση προβλημάτων απομονωτισμού ή και εκφοβισμού, οι δομές υποστήριξης και οι πρακτικές σύνδεσης με την ψυχολογική ενδυνάμωση των μαθητών έχουν καθοριστικό ρόλο στην αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Συγκεκριμένα οι Σύμβουλοι Σχολικής Ζωής κ. Λεβέντη και κ. Καραμπογιά αλλά και η ψυχολόγος του σχολείου μας βρίσκονται σε επικοινωνία με τους γονείς και η ενεργή συμμετοχή τους σε σχολικές δραστηριότητες συμβάλλουν στην δημιουργία ενός υποστηρικτικού περιβάλλοντος που προάγει την ολοκληρωμένη ανάπτυξη των παιδιών. Μέσα από μια τέτοιου είδους πολυδιάστατη εμπειρία, τα παιδιά μαθαίνουν να διαχειρίζονται τις προκλήσεις του μέλλοντος, αναπτύσσοντας βασικές δεξιότητες και αξίες που θα τα συνοδεύουν σε όλα τα στάδια της ζωής τους.

Η δομή του δημόσιου λυκείου αποτελεί μία πολύπλευρη οργάνωση που έχει ως κύριο στόχο την ορθολογική λειτουργία και την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Μιας διαδικασίας που έχει τρεις συνιστώσες : τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και μαθήτριες, το μαθητικό σώμα δηλαδή και τους γονείς και κηδεμόνες.

Στο πλαίσιο αυτό, η διοίκηση του σχολείου αναλαμβάνουμε την οργάνωση και τον συντονισμό όλων των λειτουργιών, διασφαλίζοντας την εύρυθμη λειτουργία και την τήρηση των εκπαιδευτικών προταγμάτων. Ο διευθυντής, οι υποδιευθυντές και τα άλλα διοικητικά στελέχη βρισκόμαστε σε συνεργασία με το διδακτικό προσωπικό και τους μαθητές, προκειμένου να επιτευχθούν στόχοι εκπαιδευτικής αριστείας αλλά και προσωπικής ανάπτυξης. Το διδακτικό προσωπικό περιλαμβάνει εκπαιδευτικούς με εξειδίκευση και απόκτηση ειδικών προσόντων σε διάφορα γνωστικά αντικείμενα, οι οποίοι εφαρμόζουν σύγχρονες διδασκαλικές μεθόδους, προσαρμοσμένες στις ανάγκες των μαθητών.

Επιπλέον, η σχολική κοινότητα ενδυναμώνεται από το μαθητικό σώμα, που αποτελείται από μαθητές με ποικίλα ενδιαφέροντα και προοπτικές, και συμμετέχει ενεργά σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Η συμμετοχή των μαθητών σε συλλογικές διαδικασίες προάγει την αίσθηση υπευθυνότητας και συνεργασίας.

Η δομή αυτή στοχεύει στη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος που υποστηρίζει την ακαδημαϊκή και προσωπική ανάπτυξη, ενώ παράλληλα προάγει την κοινωνική συνοχή και την ενεργό συμμετοχή όλων των εμπλεκομένων. Η αποτελεσματική λειτουργία της δομής αυτής συμβάλλει στην επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων και στην προετοιμασία των μαθητών για τις επόμενες φάσεις της ζωής τους, με έμφαση στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας αλλά και της αγοράς εργασίας.

Το μαθητικό σώμα σε ένα δημόσιο λύκειο αποτελεί τον βασικό πυλώνα της σχολικής κοινότητας και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού και κοινωνικού περιβάλλοντος. Με την ενεργό συμμετοχή των μαθητών σε διάφορες δραστηριότητες, προωθούνται η δημοκρατία, ο εθελοντισμός και η αίσθηση συλλογικής ευθύνης. Για παράδειγμα η εκλογή αντιπροσώπων γίνεται μέσα σε πλαίσιο διαφάνειας και δικαιοσύνης, προάγοντας την Πολιτική Συνείδηση και την αίσθηση δικαιωμάτων. Επιπλέον, το μαθητικό συμβούλιο συμμετέχει σε επιτροπές και συναντήσεις με το διδακτικό προσωπικό, συμβάλλοντας στην επίλυση προβλημάτων και τη βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας του σχολείου. Ο εσωτερικός σχολικός κανονισμός (<http://zanneiolykeio.gr/kanonismos-leitoyrgias-2/>) τίθεται σε διαβούλευση και επικαιροποιείται κάθε χρόνο σύμφωνα και με τις κείμενες διατάξεις. Η συμμετοχή σε σχολικές εκδηλώσεις, ομίλους και πολιτιστικά, περιβαλλοντικά ή άλλα προγράμματα και εθελοντικά έργα ενισχύει το αίσθημα ταυτότητας και ενότητας, ενώ παράλληλα καλλιεργεί ηγετικές δεξιότητες και υπευθυνότητα. Στον πυρήνα του, το μαθητικό σώμα συμβάλλει στην ανάπτυξη ενεργών πολιτών με κοινωνική ευαισθησία, αναβαθμίζοντας την εκπαιδευτική εμπειρία και προετοιμάζοντας τους μαθητές για τα μελλοντικά τους βήματα στην κοινωνία και την εργασία. Η αποτελεσματική λειτουργία του, λοιπόν, ενισχύει τόσο την αίσθηση συμμετοχής όσο και την προσωπική εξέλιξη των μαθητών, δημιουργώντας ένα υγιές και δυναμικό σχολικό περιβάλλον.

Η κοινωνική δομή του σχολείου αποτελεί ουσιώδες στοιχείο, που επηρεάζει άμεσα την καθημερινή ζωή και τις αλληλεπιδράσεις των μαθητών. Μέσω αυτής, διαμορφώνονται οι σχέσεις μεταξύ των μαθητών, το περιβάλλον συνεργασίας και η ανάπτυξη των life skills. Οι μαθητές περνούν σημαντικό μέρος του χρόνου τους σε κοινότητες εντός του σχολείου, όπου δημιουργούνται φιλίες και συνεργασίες, που συχνά διαρκούν και μετά το λύκειο. Η ανάπτυξη αυτών των σχέσεων συμβάλλει τόσο στην προσωπική τους εξέλιξη, όσο και στην προώθηση ενός θετικού και υποστηρικτικού σχολικού κλίματος. Οι κοινωνικές δραστηριότητες, όπως οι ομαδικές εργασίες, οι πολιτιστικές εκδηλώσεις και οι αθλητικές διοργανώσεις, ενισχύουν την επικοινωνία και την αίσθηση του ανήκειν, προάγοντας την κοινωνική συνοχή. Το αίσθημα του ανήκειν είναι κύριο χαρακτηριστικό της ηλικιακής αυτής ομάδας: από το στενό οικογενειακό κύκλο ο έφηβος αυτό-προσδιορίζεται κι αυτονομείται ως ύπαρξη κι ενσωματώνεται σε νέες κοινωνικές ομάδες. Η πράξη του αυτή χαρακτηρίζει την κοινωνική του ζωή ως ενήλικα κι ο απογαλακτισμός του σημαδεύει την προσωπική του ανάπτυξη. Παράλληλα, η εκπαίδευση σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία κι ένα ρέοντα και συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο καθιστά αναγκαία την καλλιέργεια σεβασμού προς τις διαφορετικότητες και την προώθηση της συμπερίληψης όλων των μαθητών, ανεξαρτήτως καταγωγής, φύλου, εθνικής ομάδας και αναπηρίας.

Οι σχολικές κοινότητες αποτελούν μικρόκοσμο της ευρύτερης κοινωνίας, όπου κάθε μαθητής μαθαίνει να λειτουργεί με σεβασμό, αλληλεγγύη και ανεκτικότητα προς το συμμαθητή του. Έτσι, η κοινωνική δομή του δημόσιου λυκείου διαμορφώνει όχι μόνο το ακαδημαϊκό, αλλά και το κοινωνικό μέλλον κάθε νέου, καθορίζοντας την ένταξή του σε μια δυναμική και ποικιλόμορφη κοινωνία.

Η Κοινωνικοπολιτισμική Θεωρία του Erik Erickson, η οποία επηρεάζει σημαντικά τα Ομαδοσυνεργατικά μοντέλα διδασκαλίας, τονίζει τη θεμελιώδη σημασία της κοινωνικής αλληλεπίδρασης και του πολιτισμικού πλαισίου στη διαδικασία μάθησης. Σύμφωνα με αυτήν, η γνώση δεν μεταδίδεται απλώς από τον εκπαιδευτή στους μαθητές, αλλά οικοδομείται μέσα από εργαλειοποιημένες κοινωνικές εμπειρίες, διαλόγους και συνεργασία. Ο βασικός θεμελιωτής της θεωρίας, Lev Vygotsky, υποστήριξε ότι η ανάπτυξη των γνωστικών δεξιοτήτων επιτυγχάνεται μέσω της ζώνης επικείμενης ανάπτυξης (Zone of Proximal Development - ZPD), η οποία ορίζει το εύρος των δυνατοτήτων ενός μαθητή που μπορούν να αναπτυχθούν με την κατάλληλη βοήθεια και υποστήριξη από πιο έμπειρα άτομα ή ομάδες. Η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία ενισχύει αυτήν τη διαδικασία αφού προάγει την αλληλεπίδραση, την ανταλλαγή ιδεών και την επίγνωση διαφορετικών προοπτικών, δημιουργώντας ένα πλούσιο κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο για την εκπαίδευση.

Επιπλέον, η θεωρία τονίζει τη σημασία της πολιτισμικής κληρονομιάς και των κοινωνικών δομών που επηρεάζουν τη μαθησιακή διαδικασία, ενώ παράλληλα επισημαίνει ότι η μάθηση αποκτά νόημα σε ένα συλλογικό πλαίσιο, όπου η ανάπτυξη της προσωπικής ταυτότητας συνυφαίνεται με την κοινωνική δραστηριότητα. Με αυτόν τον τρόπο, η κοινωνικοπολιτισμική θεωρία προσφέρει όχι μόνο μια θεμελιώδη κατανόηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αλλά και ένα πλαίσιο για την ανάπτυξη εκπαιδευτικών πρακτικών που εστιάζουν στη συμμετοχή, τον διάλογο και την κοινωνική αλληλεπίδραση.

Σύμφωνα με τον θεολόγο και ψυχολόγο της θρησκείας James W. Fowler, «οι άνθρωποι δεν ζούμε μόνο με ψωμί, μόνο με έρωτα, μόνο με επιτυχία και βέβαια όχι μόνο από ένστικτο. Απαιτούμε νόημα. Έχουμε ανάγκη από σκοπό και προτεραιότητες · πρέπει να έχουμε μια σύλληψη της γενικής εικόνας».

Ένα από τα βασικά εργαλεία εκπαίδευσης σε αυτό το πλαίσιο αποτελεί η ενσυναίσθηση. Σε αρκετά εκπαιδευτικά συστήματα, υπάρχουν προγράμματα κοινωνικο-συναισθηματικής μάθησης (Social-Emotional Learning, SEL). Αυτά περιλαμβάνουν μαθήματα ή ενότητες που εστιάζουν στην ανάπτυξη δεξιοτήτων όπως η διαχείριση συναισθημάτων, η επίλυση συγκρούσεων και η συνεργασία. Υπάρχουν και εξειδικευμένα προγράμματα εκτός του βασικού αναλυτικού προγράμματος, όπως εργαστήρια ή δράσεις σχολικού εθελοντισμού που προωθούν την ενσυναίσθηση. Πολλές μελέτες στην εκπαιδευτική ψυχολογία δείχνουν ότι η **συνεργασία** ενισχύει την κοινωνική και συναισθηματική ανάπτυξη, μειώνει το άγχος και αυξάνει την αίσθηση ασφάλειας και εμπιστοσύνης μεταξύ των μαθητών.

Πρακτικά παραδείγματα:

- ✓ Ομαδικά project όπου οι μαθητές πρέπει να ακούσουν και να συνδυάσουν διαφορετικές ιδέες.
- ✓ Κοινέςδραστηριότητες επίλυσης προβλημάτων που απαιτούν συνεργασία και υποστήριξη.
- ✓ Συζητήσεις όπου μαθαίνουν να εκφράζουν τα συναισθήματά τους και να ανταποκρίνονται στα συναισθήματα των άλλων.

Όλα αυτά πραγματοποιούνται όχι μόνο στην καθημερινή εκπαιδευτική πράξη αλλά και στους ομίλους και προγράμματα που καλούνται αυτές τις μέρες οι μαθητές/ριες να δηλώσουν συμμετοχή και θ' ακούσετε γι αυτά στη συνέχεια ενώ λεπτομέρειες και φόρμες δήλωσης θα βρείτε στην ιστοσελίδα μας (<http://zanneiolykeio.gr/2026/09/23/omiloi-26-27/>) .

Συνοψίζοντας: Η συνεργατικότητα δεν είναι απλώς μέσο για καλύτερη απόδοση σε μαθήματα, αλλά ζωτικής σημασίας εργαλείο για την ανάπτυξη της συναισθηματικής νοημοσύνης των

μαθητών κι αυτή υπηρετούμε στο Λύκειο μας μέσα από καθημερινές εκπαιδευτικές ρουτίνες και διδακτικά μοτίβα που θα σας παρουσιάσει ο Υποδιευθυντής μας κ. Μαυρομάτης Γ. (ΠΕ03) ενώ η υποδιευθύντρια κ. Λεβέντη Β. θα σας ενημερώσει για τις παράλληλες δράσεις και τα εξατομικευμένα προγράμματα διδασκαλίας αλλά και οι εκπαιδευτικοί της τάξης στην παρουσίασή τους.

Βιβλιογραφικές αναφορές:

- Cazden C. Cope B., Fairclough N., Gee J. et al (1996) A pedagogy of multiliteracies: Designing social futures, Harvard Educational Review, Research Library pg. 60
- Fowler J., (1981) Stages of Faith. Universitas Michigan.
- Freire P. (2006) Δέκα επιστολές προς εκείνους που τολμούν να διδάσκουν. Θεσ/νίκη: εκδ. Επίκεντρο.
- Geertz C. (2003) Η ερμηνεία των πολιτισμών. Αθήνα: Αλεξάνδρεια.
- Gibellini R. (2002) Θεολογία του εικοστού αιώνα, , Αθήνα: Άρτος Ζωής.
- Giddens A.(2001) Οι Συνέπειες της Νεοτερικότητας, επιμέλεια Γ. Λυκιαρδόπουλος · μετάφραση Γ. Μερτίκας. Αθήνα: Κριτική.
- Goleman, D. (1995). Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ. New York: Bantam Books (Ελληνική έκδοση: Η Συναισθηματική Νοημοσύνη, Αθήνα: Πεδίο).
- Gardner H. (1983) Frames of Mind: Η θεωρία των πολλαπλών τύπων νοημοσύνης, Αθήνα: Μαραθιά.
- Vygotsky, L. S.,(1935/1994). Σκέψη και Γλώσσα, Αθήνα: Γνώση.
- Vygotsky, L.S. (1997). Νους στην κοινωνία, Αθήνα: Gutenberg.
- Βοσνιάδου, Στ. (επιμ.) (2004). Εισαγωγή στην Ψυχολογία, Α' τόμος. εκδ. Gutenberg
- Ελληνιάδου, Ε., Κλεφτάκη, Ζ., Μπαλκίζας, Ν (2008). Η συμβολή των παιδαγωγικών προσεγγίσεων για την κατανόηση του φαινομένου της μάθησης. Πανεπιστημιακό Κέντρο Επιμόρφωσης (ΠΑΚΕ) Αθήνα.
- Erikson, Erik H. (1990) Η παιδική ηλικία και η κοινωνία. Αθήνα: Καστανιώτη.
- Περσελής Εμ.(2000) Θεωρίες θρησκευτικής ανάπτυξης και αγωγής, Αθήνα: Γρηγόρη.
- Πέτρου Ι. (2005) Πολυπολιτισμικότητα και θρησκευτική ελευθερία. Θεσσαλονίκη: Βάνιας.
- Stenhouse L., (2003) Εισαγωγή στην έρευνα και την ανάπτυξη του αναλυτικού προγράμματος, Αθήνα: Σαββάλας
- Τσακίρη, Δ. & Καπετανίδου, Μ. (2007). Θεωρίες μάθησης και δημιουργική - κριτική σκέψη. Στο Κουλαϊδής, Β. (επιμ.), Σύγχρονες Διδακτικές Προσεγγίσεις για την Ανάπτυξη Κριτικής - Δημιουργικής Σκέψης για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αθήνα: Ο.ΕΠ.ΕΚ.
- Ψωμαδέλλη Α. – Κουγιουμτζής Γ. (2017) Μπορούν οι άνθρωποι να εικονίζουν τον Θεό; στο: Καπετανάκης Γ. Κουγιουμτζής Γ. Μπίκος Γ. (2017) Σύγχρονες προσεγγίσεις στη διδακτική των Θρησκευτικών. Αθήνα: εκδ. Γρηγόρη.